

Fitxa per la Nules-pèdia / Museu de memòria oral

Nom/Cognom	Ma Dolores Mechó Carreguí
Títol	<i>Especial COVID: Ma Dolores Mechó, Coordinadora Centre de Salut</i>
Categories	Salut, COVID, dona, treball
Data i lloc de l'entrevista	Dijous 17 de setembre de 2020, Centre de Salut de Nules
Equip entrevistador	Etnograma (Nelo Vilar, Laura Yustas)
Enllaç	https://youtu.be/TJplhy6-E_w
Extracte	https://youtu.be/oLODZbGnzYM

Entre les entrevistes dedicades a l'emergència COVID no podia faltar el punt de vista del personal sanitari del Centre de Salut. Per transmetre algunes de les seues impressions i vivències dels últims mesos hem tingut la sort de parlar amb Ma Dolores Mechó Carreguí, metgessa i responsable de la Zona Bàsica de Salut de què forma part Nules. Ma Dolores ens atén amb molta generositat i valorem especialment la manera en què parla dels seus pacients, dels esforços del personal i de l'ingent esforç que han hagut de fer (i que continuen fent) per mantindre'ns a tots i totes amb el menor risc possible per a la nostra salut. Moltíssimes gràcies Ma Dolores, feu un treball irremplaçable.

Sinopsi:

Ma Dolores Mechó Carreguí és metgessa i coordinadora de la Zona Bàsica de Salut que inclou Nules, la Vilavella, Moncofa i les platges. En esta entrevista ens explica la situació que s'ha viscut en els últims mesos, les previsions de futur, les mesures que han adoptat i com s'ha assumit la transformació de la forma de treballar que ha provocat la pandèmia de COVID.

Transcripció:

Bueno, t'haviem de preguntar primer com te diuen.

Pues a mi em diuen Ma Dolores Mechó Carreguí, sóc de la Vilavella encara que tinc uns cognoms que podria passar per nulera perfectament [risses].

I tant. I eres la coordinadora.

Sí, sóc la jefa de la Zona Bàsica de Salut que inclou la Vilavella i Moncofa, i les platges.

Clar. Pues volíem preguntar-te pel tema del COVID i demés, què ha passat al Centre de Salut este, este i els altres també, claro.

Pues, després... quan va començar la pandèmia ens hem tingut que reinventar totalment, perquè hem tingut que treballar sobretot de manera segura pa tota la població que tenim, que la major part dels usuaris són molt vulnerables, i amb seguretat tamé per nosaltres, perquè tamé hem d'estar nosaltres bé pa poder cobrir les necessitats de la població. Com que ha sigut una malaltia nova, i nova per a tots, pues tota la forma de funcionar... hem tingut que canviar dia a dia, i moltes vegades, perquè tal com va arribant informació nova pues t'has d'adaptar als nous coneixements. Aleshores ha sigut una miqueta complicat.

A esta distància te pareix que mos llevem les caretes.

Sí, si jo és per vosatros.

Normalment mos les llevem, ens mantenim a ixa distància.

És que el so i l'expressió canvia molt. Per mi no hi ha problema.

Ací a este Centre de Salut no heu tancat, us heu mantingut.

No, en ningun moment. En el moment... sobre el 16 de març o per ahí que és quan la Conselleria va declarar la situació més greu, se van adoptar unes mesures de control. Aleshores se van tancar el Consultori de Vilavella i el Consultori de Moncofa que habitualment està obert des de les 8 del matí fins a les 9 de la nit pues anàvem sols unes hores de matí, de forma que poguérem garantir una doble via d'assistència a la gent: assistir a la gent amb símptomes COVID per una banda, i als que no tenien símptomes COVID per un altra. I seguint les instruccions de tots els científics i del govern, pues intentar que tot lo que poguérem fer per via telefònica se fera per via telefònica per evitar els contagis fonamentalment.

No sé si heu tingut que abandonar activitat. Per exemple en alguns centres de salut, no sé si en este... pues temes d'ajudar a deixar de fumar, temes de lactància...

Sí, vam tindre que modificar tot el funcionament, entonces tamé vam canviar la forma... els torns de treball. Vam passar de tindre tots un torn de matí, algunes dies per la vesprada, ha tindre que treballar en torns intensius cada dos o tres dies des de les 8 del matí hasta les 8 de la vesprada i en torns de treball fixes, de manera que si hi haguera un contagi entre nosaltres no fóra el 100% de la plantilla, sinó que fóra un terç de la plantilla. Ixa una. Després, tots els controls de malalties cròniques que podien esperar, això ho vam tindre que deixar aparcat. Ja ho hem reprès, en juny, i ja estem pràcticament al dia en ixe tema. Vacunacions de xiquets, pues sols se feien les vacunacions imprescindibles que eren les dels xiquets més xicotets, les atres se van ajornar i tamé estan ja al dia. Les comares van traslladar la seua assistència presencial a Borriana, per evitar que... en un centre que estava tancat i assoles assistien

embarassades, per garantir més el que... per protegir-les a tope [5 min.]. I lo demás procuràvem fer-ho per telèfono. Consultes... crides a la gent i si tu detectes que necessites fer una exploració se cita a la gent pa que vinga, però en un horari determinat, de manera que estiguen el menos temps possible ací. Tota la entrevista per telèfon i la exploració pues ací.

Bueno, tu eres la coordinadora. Quina és la funció de la coordinadora...? Perdona [risses].

Pues és un poc el pont que està entre la gerència de l'hospital i la població, i els professionals. Ací treballem molta gent, en Nules hi ha huit metges i tres pediatres, més quatre que fan guàrdies. En Moncofa tamé n'hi han tres metges i un pediatra... Resumint, entre metges, infermers, auxiliars de clínica, zeladors, administratius... pues al voltant d'unes 60 persones que necessitem coordinar-mos. Entonces pues això, traslladar protocols de Conselleria, assegurar-mos dels torns de treball...

Tu eres metgessa.

Jo sóc metgessa, sí. Jo faig la meua tarea assistencial exactament igual que els demás.

Claro, ja m'ho pense. No sé si us feu càrrec o teniu relació amb malalts amb COVID o directament els...

Sí. La nostra zona no ha sigut una zona especialment castigada, però mosatros durant la pandèmia tots els malalts lleus de COVID, que no han necessitat ingrés, els hem dut nosaltres, que han sigut la majoria. No ha sigut una zona molt castigà, però sí que hem tingut casos. Sí que hem tingut casos. I hem tingut lo que més mos dol que són tamé morts per la COVID, que ha sigut una pena.

I les PCRs, esteu fent PCRs tamé?

Sí, les PCRs les fem mosatros, totes les dies ne fem i les fem de dos maneres: de fora oportunista quan ho considerem en una persona que estem visitant, i després tenim una presa de mostres en el cotxe totes les dies i els citem a un hora, i se posen tots els cotxes uns darrere dels altres, els fem signar la conformitat com a que els donem la informació i això, agarrem la mostra, al dia següent la enviem a La Plana i aixina funcionem.

Jo no sé si ací els professionals teniu un risc, en un centre com este vull dir, té un risc?

El risc zero no existix. Nosaltres intentem que el risc siga el menos possible, pals pacients i pa mosatros, entonces això... primer fem dos circuits, la sospita de COVID l'atenem en un lloc, en un espai, i mantenim una zona amb menos risc pa les persones que no tenen símptomes de COVID. Després mosatros utilitzem les mesures protecció que mos dicten Riscs Laborals, que és pues sobretot la distància, dur la mascareta quirúrgica o FP2 en funció de lo que vages a fer i la distància. Entonces quan atenem... en funció del pacient utilitzem mosatros unes mesures de protecció pa mosatros o no. Que pot ser des de dur la mascareta quirúrgica i els guants i ja està hasta posar-mos bates plastificades, mascaretes... de més protecció, pantalles protectores pals ulls...

Imagine que els protocols des del principi hasta ara han canviat...

Sí, han canviat. Han anat canviant i mos hem anat adaptant. Mosatros hem estat molt de temps treballant moltes hores i quan arribàvem a casa continuar estudiant perquè havien canviat els protocols i mos teníem que actualitzar pal dia següent. Ha sigut... és una época dura.

Des del CEAM, el Centre de Majors d'ací de Nules, ens contaven com netejaven. Espectacular, ho netejaven tot... Suppose que aquí tamé.

Sí, tamé. El personal de neteja tamé està fent un esforç tremendo. Quan atenem una persona amb sospita de COVID després entren elles que tamé s'han de protegir igual que mosatros i netegen a fondo tot lo que... Utilitzem molt més de material d'un sol ús i aixina procurem minimitzar el risc.

En general els sanitaris m'imagine que la sensació de risc per a vosaltres, però tamé per a la vostra família té que ser algo un poc... no sé si asfixiant [10 min.].

Sí, perquè hi ha que tindre en compte que mosatros en les nostres famílies tamé tenim personal vulnerable. I hem tingut que fer un esforç extra perquè quan arribem a casa n'hi ha que... Bueno, evidentment vas amb roba diferent, te canvies les sabates i tot, però hem tingut que estar separats dels nostres vulnerables i mantindre moltes distàncies en casa. Cada u segons les seues circumstàncies pues ha arribat a ser dur. Jo per eixemple, per posar el... mon pare és major, jo he estat tot este temps veient-lo a distància i molt poquets minuts al dia i això... vull dir, no només repercutix en mosatros, repercutix en les nostres dinàmiques familiars.

Supose que sabràs com està el tema a nivell de província, si les UCIs han estat molt saturades, si això vos ha afectat a vosatros d'alguna manera...

La UCI de La Plana ha estat plena, però no ha estat sobrepassà, entonces hem pogut assumir tot lo que hem tingut, a pesar de que en comparació a altres comarques de la Comunitat Valenciana hem sigut la que ha tingut... la tercera en número de casos. Ja sabeu que en Borriana ha hagut un foc important i clar, des de Borriana aixina per perímetre les zones al voltant de Borriana tamé han estat més afectades. Però bueno, el hospital ha pogut cobrir les necessitats sense patir massa.

En els Centres de Salut supose que no repercutiria de cap manera en el dia a dia.

En el dia a dia... Bueno, durant el periodo que hem estat confinats sí, perquè sí que teníem... Teniu en compte que en la època més aguda mosatros no teníem proves, entonces funcionàvem per sospita. I això feia que tinguérem... pues a lo millor ha hagut X número de cassos de COVID, però sospites s'han multiplicat... eren per deu, i tota ixa gent la teníem que tratar i cuidar com si tinguérem un COVID, entonces sí que ha suposat una càrrega de treball important.

I ara, bueno, porteu ja temps treballant telefònic, no sé els professionals com ho heu pres això, no sé.

Pues mosatros estem formats d'un atra manera, els metges... i clar, mos hem tingut que adaptar per obligació, tampoc és la manera que a mosatros ens agrada treballar. Però si ho hem de fer aixina per garantir que la salut de la població siga la millor possible pues no tenim més remei que seguir les instruccions. Però no és una forma que a mosatros mos agrada treballar, a mosatros mos agrada el contacte amb la gent i la medicina no només és lo físic, és lo psíquic, i després el llenguatge no verbal en la consulta te'l perds, en el telèfon te'l perds totalment, entonces... la gent no li agrada però és que a mosatros tampoc mos agrà, però vamos, que no n'hi ha opció, és la forma en la que tenim que treballar ara. Però insistisc, no tot és telefònic. Telefònic és l'entrà. Si mosatros considerem que tenim que explorar al pacient i necessiten una visita presencial estem fent visites presencials, les fem totes les dies i moltes.

A lo millor no hauria de dir res, però l'atenció telefònica és molt agradable. M'han atès i és gent súper agradable i ha sigut una conversa que donava gust.

De tota manera en el periodo... al principi de la pandèmia, lo que més mos cridava l'atenció al telèfon és que la gent se preocupava més de com estàvem nosaltres de lo que les passava. Quan ja se quedaven tranquils de que nosaltres estàvem bé... I això ha sigut molt agradable, la percepció de que els teus pacients estan per tu ha sigut molt agradable. Sí. "Però vosté està bé? -Sí, sí. -Ah, pues cuide's, cuide's". Sí, ha sigut molt sorprenent.

És una cosa que volíem preguntar-te tamé, ha sigut temps de molta emotivitat, de molt d'agraïment, supose que vosatros ho haureu viscut.

Sí. Sí. I és que la gent quan està malalta necessita molt de recolzament i especialment el que ha tingut malaltia COVID han sigut situacions greus [15 min.], sense poder estar amb la família, morts amb poca companyia, despedides que no s'han tancat... Això ha sigut molt dur. Les despedides aixina... Mosatros vivim en una societat que necessitem tocar-mos, necessitem estar i necessitem fer els nostres rituals. Haver tallar ixos rituals... a les famílies les està resultant molt dur de superar.

No sé si vosatros feu atenció psicològica, no sé si entra dins de...

Atenció psicològica és cada consulta que ne fem [risses]. Sí, sí, però vull dir, que específica n'hi ha atenció psicològica en Salut Mental i en Planificació Familiar, o siga no podem mosatros remedir al psicòleg, però moltes vegades tampoc fa falta un psicòleg, fa falta escoltar, escoltar i compartir i empatitzar i ja està. Això mos ajuda a tots, a d'ells i a mosaltres.

Però ha sigut dur. Ara és més dur perquè ara, clar, la sensació és de que ja tot funciona normal menos nosaltres i no podem... no podem treballar conforme treballàvem antes i tardarem temps, eh. Perquè açò... ara vindrà la temporada del fred i això i igual empitjora. I això, però bueno, ací estarem.

I encara que siga ja extra, com veieu el tema de la vacuna?

Pues és que les vacunes... quan fabriquen una vacuna tarda molts anys, tots estos processos, entonces ara se vol anar molt a pressa i no se pot anar tan a pressa. A vore, açò de Oxford que u ha... això és una cosa anecdòtica, això no para res, però tardarà. I tardarà en fabricar-se, i després n'hi ha que pensar a qui li la poses perquè no n'hi haurà vacuna pa tots... pues mosatros la informació que tenim és lo que lliges en la premsa o algun estudi clínic que van traent, però tardaran en fabricar, tardarem en posar i hasta que conseqüesques vacunar a tanta gent com pa disminuir el risc de transmissió pues passarà temps. No serà una cosa ràpida. Estarem... jo crec que per lo menys un parell d'anys estarem aixina. No n'hi haurà més.